

E702

== 78 ==

DE
NOVO GENERE QVAESTIONVM
ARITHMETICARVM
PRO QVIBVS SOLVENDIS CERTA METHODVS
ADHVC DESIDERATVR.

Auctore
L. EULERO.

Conventui exhib. die 19 Maii 1777.

§. 1.

Occasionem de huiusmodi quaestionibus cogitandi mihi suppeditavit problema Diophanteum, quo quaeruntur omnes numeri integri pro N accipiendi, ut ambae istae formulae: $A^2 + B^2$ et $A^2 + NB^2$, simul quadrata reddi queant. Satis enim constat infinitos numeros hinc excludi quibus conditioni praescriptae nequaquam satisfieri queant. Veluti si fuerit $N = -1$, demonstratio iam in vulgus nota est, quod hae duae formulae $A^2 + B^2$ et $A^2 - B^2$, nullo modo simul quadrata evadere queant. Idem quoque evenit si capiatur $N = 2$, vel $N = 3$, vel $N = 4$, vel $N = 5$, vel etiam $N = 6$. Post unitatem enim primus numerus idoneus pro N accipiendus est $N = 7$; quandoquidem summa $A = 3$ et $B = 4$, ut $A^2 + B^2 = 25$, erit quoque $A^2 + NB^2 = 25$.

$N B^2 = 121$. Praeterea vero infiniti alii exhiberi possunt huiusmodi numeri idonei tam positivi quam negativi; semper autem infiniti dantur alii, qui ex hoc ordine penitus excluduntur. Quamobrem quaestio non parum est curiosa, utque attentione fatis digna: quemadmodum omnes numeros idoneos pro N accipiendos indagari oporteat? Vbi imprimis criteria desiderantur, quorum ope numeri idonei ab ineptis distingui queant.

§. 2. Ante omnia autem evidens est ab hac quaestione penitus removeri debere casum, quo alterum quadratorum A^2 et B^2 evanesceret, siquidem si esset $B = 0$, ambae formulae ultro erunt quadrata; sumto autem $A = 0$, omnes numeri quadrati pro N assumti satisfacerent. His ergo casibus exclusis primo conditioni priori, qua formula $A^2 + B^2$ quadratum reddi debet, est satisfaciendum; quod fit ponendo $A = xx - yy$ et $B = 2xy$, tum enim erit $A^2 + B^2 = (xx + yy)^2$, ubi ambos numeros x et y pro libertate accipere licet, si modo excludantur casus, quibus vel alteruter horum numerorum evanescit, vel ambo inter se aequales capiuntur; quandoquidem priori casu foret $B = 0$, posteriori vero fieret $A = 0$, quos casus modo a nostra tractatione exclusimus.

§. 3. Substituamus nunc istos valores pro A et B designatos in formula $A^2 + N B^2$, et prodibit haec expressio: $(xx - yy)^2 + 4Nxyy$, quam ergo quadratum effici oportet. Potuisset illa quidem quadrato cuicumque aequalis statui, indeque valor ipsius N definiri. Verum quia requiritur, ut N prodeat numerus integer, in id erit incumbendum, cuiusmodi quadrato ista expressio aequalis statui debeat,

beat, ut inde pro N numerus integer resultet. Si enim quadratum illud statuat $= z z$, ex aequatione $(x x - y y)^2 + 4 N x x y y = z z$, elicitur $N = \frac{z z - (x x - y y)^2}{4 x x y y}$. Necessse igitur est, ut numerator huius fractionis per denominatorem divisibilis evadat.

§. 4. In genere autem hoc duplici modo fieri posse observavi, si sumatur vel $Z = x x + 2 a x x y y + y y$, vel $Z = x x + 2 a x x y y - y y$. Si enim pro a etiam numeri fracti tam positivi quam negativi admittantur, quemcunque valorem habuerit quantitas Z , ea semper in utraque harum formularum comprehendi poterit. Evolvamus igitur valores, qui hinc pro nostro numero N resultant, ac prior quidem forma nobis dabit

$$N = a a x x y y + a x x + a y y + 1 = (a x x + 1)(a y y + 1);$$

ex altera autem forma reperitur

$$N = a a x x y y + a x x - a y y = (a x x - 1)(a y y + 1) + 1.$$

§. 5. Certum igitur est omnes plane valores idoneos ipsius N in his formulis contineri debere, si modo pro littera a non solum numeri integri, sed etiam fracti quicunque admittantur; dum pro binis litteris x et y sufficit solos numeros integros assumisse, propterea quod numeri illi primitivi A et B semper tanquam integri spectari possunt, sine ulla quaestionis restrictione. Quin etiam quilibet valor ipsius N in utraque formula contineri debet, quoniam altera ex altera deduci potest. Si enim in priori ponamus $a x x + 1 = \beta x x$, id quod semper fieri licet, quoniam pro a et β etiam fractiones admittuntur, ob $a = \frac{\beta x x - 1}{x x}$, prior forma evadet $= \beta x x y y - \beta y y + \beta x x$, quae est ipsa
forma

forma posterior, si scilicet ibi loco α scribatur β . Interim tamen, quia haec reductio per fractiones est facta, praestabit utraque forma primo inventa in sequentibus uti; quandoquidem eae essentialiter a se invicem distinguuntur, dum prior, utpote productum ex duobus factoribus, semper numeros compositos producit, posterior vero etiam numeros primos suppeditare potest. Veluti ponendo $\alpha = 1$; $x = 2$ et $y = 1$, prodit $N = 7$.

§. 6. Quin etiam in genere litteram α negative accipere licet, hincque quatuor formulas generales pro N evanciscemus, quae erunt:

- I. $N = (xxx + 1)(yyy + 1)$,
- II. $N = (xxx - 1)(yyy + 1) + 1$,
- III. $N = (xxx - 1)(yyy - 1)$,
- IV. $N = (xxx + 1)(yyy - 1) + 1$,

videns autem est quartam formam a secunda non esse versam, quia tantum numeri x et y permutantur, quoniam vero ex sua natura sunt permutabiles.

§. 7. Cum igitur totum negotium eo redeat, ut quicunque numeri integri pro N eliciantur, manifestum est hoc semper usu venire, quando litterae α valores integri tribuuntur. Hos igitur casus primum consideremus, indeque ad omnes valores ipsius N usque ad 100 eliciamus. Vbi probe meminisse oportet, amborum numerorum x et y neutrum nihilo aequalem statui posse; neque vero etiam inter se aequales capi debere. Sumamus igitur primo $\alpha = 1$, ac prima forma erit $N = (xx + 1)(yy + 1)$. Quia igitur numeri

Nova Acta Acad. Imp. Scient. Tom. XI.

L

meri

meri in forma $zz + 1$ contenti, sunt: 2, 5, 10, 17, 26, 37, 50, 65, 82, 101; producta ex binis horum numerorum valores idoneos pro N exhibebunt, si modo quadrata horum numerorum excludantur. Hoc observato numeri idonei centenarii non maiores erunt 10, 20, 34, 50, 52, 74, 85, 100.

§. 8. Manente $\alpha = 1$ forma tertia dabit

$$N = (xx - 1)(yy - 1).$$

Hinc cum numeri formae $zz - 1$ sint 0, 3, 8, 15, 24, 35, 48, 63, 80, 99, producta ex binis horum numerorum diversis, quoque valores idoneos pro N praebebunt, qui ad 100 usque erunt 24, 45, 72. Secunda autem forma, casu $\alpha = 1$, erit $N = (xx - 1)(yy + 1) + 1$, quae forma duplicis generis numeros involvit, qui sunt

$$zz - 1 = 0, 3, 8, 15, 24, 35, 48,$$

$$zz + 1 = 2, 5, 10, 17, 26, 37, 50,$$

et singuli numeri superioris seriei per singulos inferioris multiplicati, si ad productum unitas adiciatur, dabunt valores idoneos pro N, si modo nullus superiorum per subscriptum multiplicetur. Hinc ergo valores idonei pro N ad 100 usque erunt: 7, 17, 31, 41, 49, 52, 71, 76, 79, 97.

§. 9. Sumamus nunc $\alpha = 2$, et ex forma prima habebimus $N = (2xx + 1)(2yy + 1)$; unde cum numeri formae $2zz + 1$ sint 3, 9, 19, 33, 51, 73, 99, quorum producta ex binis diversis sunt sumenda, hinc prodeunt pro N sequentes numeri: 27, 57, 99. Forma autem tertia dat $N = (2xx - 1)(2yy - 1)$. Hinc cum numeri formae $2zz - 1$ sint 1, 7, 17, 31, 49, 71, 97, producta ex binis diversis praebent sequentes valores idoneos pro N: 7,

17, 31, 49, 71, 79. Forma autem secunda praebet $N = (2xx - 1)(2xx + 1) + 1$, ubi duplicis generis factores erunt:

$$2zz - 1 = 1, 7, 17, 49, 71, 97,$$

$$2zz + 1 = 3, 9, 19, 51, 73, 100.$$

Hinc exclusis numeris subscriptis producta ex superioribus per inferiores unitate aucta dabunt valores pro N idoneos, qui ad 100 usque sunt hi: 10, 20, 22, 52, 74, 94, 101.

§. 10. Sit nunc $\alpha = 3$, ac prima forma dat

$$N = (3xx + 1)(3yy + 1),$$

unde numeri huius formae $3zz + 1$ sunt 4, 13, 28, 49, 76. Hinc igitur producta ex binis diversis sumendo, unicus tantum oritur numerus idoneus pro N infra 100, scilicet 52. At ex forma tertia fit $N = (3xx - 1)(3yy - 1)$; unde quia numeri formae $3zz - 1$ sunt 2, 11, 26, 47, 74, producta ex binis diversis dant 22, 52, 94. Ex forma autem secunda

$$N = (3xx - 1)(3yy + 1) + 1,$$

prodeunt sequentes pro N valores: 27, 45, 57, 99.

§. 11. Superfluum foret pro α sumere 4. Nam quia xx et $4yy$ sunt quadrata, casus eodem rediret, ac $\alpha = 1$. Sit igitur $\alpha = 5$, ac prima forma dat

$$N = (5xx + 1)(5yy + 1),$$

unde infra 100 nullus numerus idoneus prodit. Ex forma autem tertia

$$N = (5xx - 1)(5yy - 1),$$

L 2

prodit

prodit 76. At secunda forma

$$N = (5xx - 1)(5yy + 1) + 1,$$

praebet 85.

§. 12. Si porro fatuere velimus $\alpha = 6$, nullus numerus infra centenarium inde nascitur. Quamobrem si omnes numeros inventos colligamus, valores integri pro α assumti pro N sequentes numeros idoneos in ordine dispositos praebent: 7, 10, 17, 20, 22, 24, 27, 31, 34, 41, 45, 49, 50, 52, 57, 71, 72, 74, 76, 79, 85, 94, 97, 99, 100.

§. 13. Plurimum autem falleretur, si quis putaret plures valores idoneos usque ad centenarium non dari. Nullum enim est dubium, quin etiam valores fracti pro α assumti quosdam quoque centenario minores numeros pro N producant, quos casus ut perscrutemur, necesse est in eas fractiones pro α accipiendas inquirere, unde valores integri pro N oriri queant, id quod in sequente problemate expediemus.

Problema

Investigare eas fractiones pro α accipiendas, unde ista formula generalis: $(\alpha xx \pm 1)(\alpha yy \pm 1)$ valores integros adipisci possit.

Solutio.

§. 14. Ista investigatio potissimum pendet ab indole binorum numerorum x et y , quos non solum semper tanquam integros, sed etiam primos inter se spectare licet. Res autem nunc praecipue huc redit, vtrum ambo hi numeri x et y factores habeant, nec ne? quandoquidem ab his factoribus

ribus fractiones per a introductae tolli debent. Statuamus igitur in genere $x = pq$ et $y = rs$, quippe qua positione defectus factorum non excluditur, quia nihil impedit, quo minus pro p et s unitas accipiatur. Caeterum quia x et y sunt primi inter se, p, q, r, s ut primi inter se spectari poterunt; hoc modo formula proposita erit

$$N = (appqq \pm 1) (arrss \pm 1).$$

§. 15. Statuamus nunc pro a hanc fractionem: $a = \frac{a}{qqss}$, ubi iam littera a numeros integros quoscunque designet; atque formula proposita sequentem inducet formam:

$$\left(\frac{app \pm ss}{ss} \pm 1\right) \left(\frac{arr \pm qq}{qq} \pm 1\right) = \left(\frac{app \pm ss}{ss}\right) \left(\frac{arr \pm qq}{qq}\right).$$

Vbi observasse iuvabit, quia tam numeri p et s quam q et r sunt primi inter se, neutram harum duarum fractionum in numerum integrum abire posse, propterea quod ex numero a tam factor qq quam ss excluditur; verum permulentur ambo denominatores, ut obtineatur ista forma:

$$\left(\frac{app \pm ss}{qq}\right) \left(\frac{arr \pm qq}{ss}\right),$$

ubi iam nihil impedit, quo minus utraque haec fractio numero integro aequari possit, quandoquidem fieri potest, ut tam $app \pm ss$ divisibile fiat per qq , quam $arr \pm qq$ divisibile per ss .

§. 16. Vt autem prius eveniat, ex proprietatibus numerorum iam satis cognitis oportet ut q fit numerus formae $aff + gg$; tum enim semper pro p numeros integros tales invenire licebit, ut forma $app \pm ss$ fiat divisibilis per qq . Simili modo etiam requiritur, ut fit s formae $aff \pm gg$;
tum

tum enim pariter semper numeri integri pro r assignari poterunt, quibus forma $arr \pm qq$ divisionem per ss admittat.

§. 17. Hoc problemate soluto, si statuamus $x = pq$ et $y = rs$, sumto $a = \frac{a}{qqss}$, tres nostrae formae generales pro N inventae sequenti modo repraesentabuntur:

- I. $N = \left(\frac{app + ss}{qq}\right) \left(\frac{arr + qq}{ss}\right),$
- II. $N = \left(\frac{app - ss}{qq}\right) \left(\frac{arr + qq}{ss}\right) + 1,$
- III. $N = \left(\frac{app - ss}{qq}\right) \left(\frac{arr - qq}{ss}\right),$

ubi pro litteris p, q, r, s , eiusmodi valores accipi debent, ut binae illae fractiones ad numeros integros revocentur; ex quo intelligitur, has formas infinitas esse generaliores quam praecedentes.

§. 18. Maximum autem discrimen hinc statim elucet, quod cum priores formae nunquam ad numeros negativos pro N perducant, hic tam forma secunda quam tertia innumerabiles alios numeros negativos exhibere queat, quando scilicet vel $app < ss$, vel $arr < qq$, ex quo solo iam certo sequitur, has formulas posteriores innumerabiles praebere posse valores idoneos pro N , qui in formulis primo inventis plane non contineantur.

§. 19. Hae autem formulae ita latissime patent, ut difficillimum sit omnes casus in iis contentos repraesentare; quamobrem casus saltem quosdam maxime speciales evolvamus. Ac primo quidem sumamus $a = 1$ et $s = 1$, et forma nostra prima dabit $N = \left(\frac{pp + 1}{qq}\right) (rr + qq)$, ubi ergo

tan-

tantum opus est, ut qq fiat divisor formulae $pp + 1$, id quod statim evenit sumendo $p = 7$ et $q = 5$, ficque enim fiet $N = 2(rr + 25) = 2rr + 50$. Hinc autem pro N infra 100 sequentes novi prodeunt valores: 58, 68, 82.

§. 20. Quoniam secunda forma etiam hoc modo referri potest: $(\frac{app+ss}{qq})(\frac{arr-qq}{ss}) + 1$, sumto $a = 1$ et $s = 1$ erit $N = (\frac{pp+1}{qq})(rr - qq) + 1$. Hinc sumto $p = 7$ & $q = 5$, erit $N = 2rr - 49$, unde primum pro N isti numeri negativi prodeunt: $-17, -31, -41, -47$, positivi autem infra 100 hinc oriundi sunt: 23, 49, 19. Deinde vero formula $pp + 1$ per numerum quadratum dividi nequit, usque ad $p = 18$ et $q = 5$, unde prodit $\frac{pp+1}{qq} = 13$, ideoque ex forma prima fit

$$N = 13(rr + 25) = 13rr + 325,$$

ex secunda autem forma fit $N = 13rr - 324$. Hinc autem nulli numeri infra 100 oriuntur.

§. 21. Maneat $a = 1$ et $s = 1$, ac forma tertia dabit

$$N = (\frac{pp-1}{qq})(rr - qq),$$

secunda vero dabit

$$N = (\frac{pp-1}{qq})(rr + qq) + 1,$$

quae formulae satis sunt fecundae in numeris idoneis pro N exhibendis, quoniam pluribus modis $\frac{pp-1}{qq}$ potest esse numerus integer. Primo scilicet sumto $p = 3$ capi poterit $q = 2$, unde prior forma erit $N = 2rr - 8$, posterior vero $N = 2rr + 9$; illa igitur praebet hunc numerum negativum: $N = -6$, hos vero positivos: 10, 24, 42, 64, 90; ex posteriore vero oriuntur hi positivi: 11, 17, 27, 41, 59, 81.

§. 22.

§. 22. Sit nunc $p=5$ et $q=2$, et ambae formulae erunt $N=6rr-24$ et $N=6rr+25$. Ex illa prodit numerus negativus -18 ; positivi vero $30, 72$. Ex altera vero oriuntur hi numeri: $31, 49, 79$. Sumatur nunc $p=7$ et $q=4$, et ambae formulae erunt $N=3rr-48$ et $N=3rr+49$. Prior dat hos negativos: $-45, -36, -21$; positivos vero hos: $27, 60, 99$. Altera forma dat hos positivos: $52, 61, 76, 97$.

§. 23. Sumamus nunc $p=8$ et 3 , et formulae nostrae erunt $N=7rr-63$ et $N=7rr+64$. Ex priore oriuntur hi negativi: $-56, -35$; et positivus 49 . Secunda vero forma praebet hos positivos: $71, 92$.

§. 24. Sumto porro $p=9$, capi poterit $q=4$, unde formulae nostrae fiunt $N=5rr-80$ et $N=5rr+81$. Prima praebet hos negativos: $-75, -60, -35$; positivos vero hos: $45, 100$. Altera vero praebet 86 .

§. 25. Sumto porro $p=10$, erit $q=3$, et formulae erunt $N=11rr-99$ et $N=11rr+100$. Prima forma dat hos negativos numeros: $-88, -55$; positivum vero 77 . Si hoc modo ulterius progredi velimus, unicus novus numerus infra 100 reperitur, scilicet -90 .

§. 26. Haecenus igitur sequentes numeros negativos pro N sumus adepti: $-6, -17, -18, -21, -31, -35, -36, -41, -45, -47, -55, -56, -60, -75, -88, -90$; at vero numeri positivi haecenus inventi et in ordinem redacti sunt: $7, 10, 11, 17, 20, 22, 23, 24, 27, 30, 31, 34, 41, 42, 45, 49, 50, 52, 57, 58, 59, 60, 61, 64, 68, 71, 72, 74, 76, 77, 79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 94, 97, 99, 100$.

§. 27. Hic ordo numerorum negativorum adhuc factis est magnus, dum ex casibus magis complicatis insuper plures alii oriuntur; at vero ordo positivorum ex talibus casibus vix uno vel altero augebitur, uti mox docebimus. Maneat adhuc $a = 1$, at ponatur $s = 2$, atque forma prima dabit $N = \left(\frac{pp+4}{qq}\right) \left(\frac{rr+qq}{4}\right)$, quae autem, quoniam summa duorum quadratorum nunquam per 4 est divisibilis, praetermitti debet; hinc autem forma secunda praebet

$$N = \left(\frac{pp+4}{qq}\right) \left(\frac{rr-qq}{4}\right) + 1.$$

Hic iam sumatur $p=11$ et $q=5$, fietque $N=5\left(\frac{rr-25}{4}\right) + 1$. Statuatur porro $r = 2t + 1$, eritque $N = 5(tt + t) - 29$ unde nascuntur isti numeri negativi: $-19, -29$; ad positivos vero hinc nullus accedit.

§. 28. Manente $s=2$ et $a=1$, forma tertia praebet

$$N = \left(\frac{pp-4}{qq}\right) \left(\frac{rr-qq}{4}\right),$$

secunda vero

$$N = \left(\frac{pp-4}{qq}\right) \left(\frac{rr+qq}{4}\right) + 1;$$

quae autem, ob rationem ante memoratam, est omittenda. Sumatur nunc primo $p=7$ et $q=3$, eritque $N = 5\left(\frac{rr-9}{4}\right)$, quae forma, posito $r = 2t + 1$, abit in $N = 5(tt + t) - 10$, unde oritur numerus negativus -10 , positivus vero nullus novus hinc oritur. Sumto autem $p=11$, erit

$$N = 13\left(\frac{rr-9}{4}\right) = 13(tt + t - 2),$$

unde nascitur iste numerus negativus: -26 , positivorum autem nullus novus accedit.

§. 29. Casu autem postremo si sumamus $p = 1$ et $q = 1$, erit $N = -3 \left(\frac{rr-1}{4} \right)$, quae posito $r = 2t + 1$ abit in hanc: $N = -3 (tt + t)$, unde oriuntur sequentes numeri negativi: $-6, -18, -36, -60, -90$, qui autem omnes iam sunt inventi. Sumatur vero $s = 3$ et $p = 1$ et $q = 3$, crietur hinc forma $N = -2 \left(\frac{rr-4}{9} \right)$. Ponatur hic $r = 9t + 2$ fietque $N = -2 (9tt + 4t)$, unde sumto $t = -1$, prodit $N = -10$. Ex $t = 1$ fit $N = -26$. At $t = -2$ praebet -56 .

§. 30. Nimis longum autem foret omnes huiusmodi casus prosequi; praesertim cum nunquam certi esse possimus omnes valores idoneos pro N invenisse, siquidem terminus ultra 100 extenderetur; hanc ob rem tantum aliquos casus speciales subiungamus, unde saltem novi numeri positivi deduci queant. Pro forma autem prima, manente $a = 1$, erit $N = \left(\frac{pp+ss}{qq} \right) \left(\frac{rr+qq}{ss} \right)$, ubi iam notavimus hos factores integros fieri non posse, nisi numeri q et s sint summae duorum quadratorum. Sin autem pro forma secunda sit

$$N = \left(\frac{pp+ss}{qq} \right) \left(\frac{rr-qq}{ss} \right) + 1,$$

sufficiet ut tantum q sit summa duorum quadratorum. Hic ergo sumamus $p = 4$ et $s = 3$, at vero $q = 5$, ut prodeat

$$N = \frac{rr-25}{9} + 1 = \frac{rr-16}{9}.$$

Posito ergo hic $r = 9t + 4$, prodit $N = 9tt + 8t$, unde autem nulli novi numeri deducuntur.

§. 31. Consideremus casum, quo $\frac{pp+ss}{qq} = 1$, simul vero ambo numeri q et s sint summae duorum quadratorum, ut prima forma locum habere possit, id quod eveniet

siet fumendo $p = 12$, $s = 5$ et $q = 13$, fietque $N = \frac{rr + 169}{25}$,
 quae fractio si evadat integra casu $r = f$, etiam numeros in-
 tegros dabit ponendo $r = 25t \pm f$; tum enim prodibit

$$N = 25tt \pm 2tf + \frac{ff + 169}{25},$$

haec conditio autem adimplebitur, fumendo $r = 25t \pm 9$,
 hinc enim fiet $N = 25tt \pm 18t + 10$, unde oriuntur fe-
 quentes valores: 10, 17, 53, 74, quorum 53 plane est no-
 vus. Si forma secunda pro iisdem positionibus uti vellemus,
 haberetur

$$N = \frac{rr - 169}{25} + 1 = \frac{rr - 144}{25},$$

quae si ponatur $r = 25t \pm 13$, transit in hanc formam:

$$N = 25tt \pm 26t + 1, \text{ five } N = (t \pm 1)(25t \pm 1),$$

unde patet hanc formam iam in principali, quae erat

$$N = (\alpha x x \pm 1)(\alpha y y \pm 1)$$

contineri, fumendo $\alpha = t$; $x = 1$ et $y = 5$, unde novi nu-
 meri non sunt expectandi.

§. 32. Ex iis igitur, quae haftenus sunt tradita, pa-
 tet valores idoneos positivos pro numero N usque ad 100
 hoc ordine procedere:

- 7, 10, 11, 17, 20, 22, 23, 24, 27, 30, 31, 34, 41, 42
 45, 49, 50, 52, 53, 57, 58, 59, 60, 61, 64, 68, 71, 72
 74, 76, 77, 79, 81, 82, 85, 86, 90, 92, 94, 97, 99, 100.

Sequentes autem ex hoc ordine exclusi sunt putandi:

- 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21,
 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 44
 46, 47, 48, 51, 54, 55, 56, 62, 63, 65, 66, 67, 69, 70
 73, 75, 78, 80, 83, 84, 87, 88, 89, 91, 93, 95, 96, 98.

Quomodocunque autem hos binos ordines contemplemur, nullum plane patescit criterium, quo numeri idonei et inepti a se invicem distinguantur; unde affirmare haud dubito, certam methodum huiusmodi quaestiones resolvendi in Analyfi etiamnunc esse incognitam.

§. 33. Cum autem quaestio, quam haecenus tractavimus, sit quodammodo complicata, aliquas quaestiones simpliciores, speciminis loco, hic subiungam, quas, quam diu methodus memorata latuerit, pariter resolvere non licet.

Quaestio I.

§. 34. Si litterae x et y denotent numeros quoscunque rationales, tam fractos, quam integros, investigare omnes numeros integros N , qui in hac formula: $N = (xx + 1)(yy + 1)$ contineantur. Hic quidem primo patet, sumto $x = 0$ sequentes numeros occurrere:

1, 2, 5, 10, 17, 26, 37, 50, 65, 82, etc.

Praeterea vero manifestum est in ista forma non solum quadrata singulorum horum numerorum, sed etiam producta ex binis quibusque occurrere, quae sunt

4, 16, 20, 25, 34, 50, 52, 74, 100.

Hi scilicet numeri ex valoribus integris litterarum x et y nascuntur; verum innumerabiles alii oriri possunt ex valoribus fractis. Si enim ponamus $x = \frac{p}{q}$ et $y = \frac{r}{s}$, fiet

$$N = \left(\frac{pp + qq}{qq}\right) \left(\frac{rr + ss}{ss}\right), \text{ five } N = \left(\frac{pp + qq}{ss}\right) \left(\frac{rr + ss}{qq}\right),$$

ubi manifestum est infinitis modis fieri posse, ut tam $pp + qq$ per ss quam $rr + ss$ per qq divisionem admittat. Hic igitur potissimum certa methodus desideratur, quae omnes plane

ne

ne valores idoneos pro N , usque ad terminum quemcunque, assignare valeat.

Quaestio II.

§. 35. Si x et y denotent omnes numeros rationales, tam fractos, quam integros, investigare omnes numeros integros, qui in hac formula: $N = (xx - 1)(yy - 1)$ contineantur. Hic autem ex valoribus integris ipsarum x et y numeri resultantibus facile assignantur, ac describi possunt; at vero ex fractionibus $x = \frac{p}{q}$ et $y = \frac{r}{s}$ innumerabiles alii resultare possunt, quorum indolem et nexum cum prioribus perscrutari — hoc opus hic labor est!

METHO